

Het was weer zover; onze 18de midweek kwam er aan. Het is inderdaad reeds vanaf 1999 dat de wandelclub "Kompas" een jaarlijkse midweek organiseert aan onze Noordzee, met uitzondering van één jaar en dit door omstandigheden.

Op het afgesproken uur begaven de deelnemers zich naar de respectievelijke opstapplaatsen voor de bus van Violettacars, die ons ook dit jaar naar onze bestemming bracht. Het verkeer viel nogal mee, zodat de bus nog voor het afgesproken uur aan het hotel te Mariakerke toekwam.

De Groups-verantwoordelijke wachtte ons reeds op en nam ons terstond mee naar de eetzaal waar de koffie klaar stond. Na het toewijzen van de kamers was het valiezen uitpakken geblazen en daarna was er even tijd om van de mooie dijk te genieten of zelfs meteen een deugddoend strandwandellingetje te maken. Het weer was kalm en nog wat zonnig dus het was genieten geblazen!

Daarna was het reeds tijd voor de lunch. Zoals wij gewoon zijn in Vayamundo, was alles weer dik in orde! Onze dames van de lijdansgroep "Samancha", die deelnamen aan de midweek, konden reeds die avond hun beentjes strekken in het zaaltje dat wij ter beschikking kregen.

De volgende ochtend bij de eerste blik naar buiten zag het er niet veelbelovend uit. De eerder voorspelde regen was op de afspraak. Die namiddag moesten wij noodgedwongen afzien van de geplande wandeling. In de plaats daarvan namen wij met een groepje de kusttram tot Middelkerke Casino. Van het casino bleef er ondertussen niets meer over dan een hoopje puin. Alhoewel de afbraak aangekondigd was, was het toch een vreemd zicht.

Langs het "Park" stapten wij met de paraplu's in de aanslag naar de Duinenweg en zo terug in de richting van het hotel. Het "Provinciaal Domein Raversijde" lag er nog steeds onveranderd bij. Blij toch wat bewogen te hebben, kwamen wij na "een kleine verpozing" terug aan ons vertrekpunt.

De volgende dag zag er niet veelbelovender uit dan de vorige: regen! Toch vertrokken wij met zijn achttien met de tram tot aan Westende-Bad. De regen trotserend vertrokken wij langs duinenwegjes in de richting van Lombardsijde. Twee van onze dames namen de tram terug om te gaan zwemmen, ze waren toch al nat zeiden ze. Het was al bij al nog een plezierige wandeling geworden.

In het café "De Wedergeboorte" werden onze "Die Hards" vriendelijk ontvangen en konden zij op gepaste wijze recupereren van de geleverde inspanning. De tram bracht ons terug. Gelukkig waren de geplande werken om de tramsporen in het dorp te verwijderen (begrijp wie kan) nog niet gestart.

De donderdag, die was droog! De geplande wandeling van De Haan Zwarte Kiezel naar Vosseslag, kon dus doorgaan. Deze wandeling vertrok van het strand langs de knooppunten 52 naar 54. Wat verder bestegen wij een monumentale houten brug die ons dwars over een natuurgebied tot aan de

N34 bracht. Na die voorzichtig overgestoken te hebben, vervolgden wij onze weg door de duinenbosjes tot in Vosseslag. In het café “Den Blekkaard” (meteen het enige in de ganse omgeving) werden wij verwacht en konden wij iets drinken alvorens de tram terug te nemen. Wat een zegen die kusttram!

Die avond was er nog een dansavond voorzien, waar onze vrienden en vriendinnen gretig gebruik van maakten. De zanger van dienst geleeft als twee druppels water op wijlen Leo Martin (van Gaston en Leo). Maar hij had meer de stem en de streken van Urbanus. Een mooie afsluiter van deze midweek.

De volgende ochtend was het weer inpakken geblazen. Na het middagmaal was het nog even wachten op de bus waarna de terugtocht aangevat werd. Drie uur deed de bus er over om in Leuven te geraken. Het was immers de grote Paasuittocht. Deze midweek is toch nog goed meegevallen. Hopelijk wacht iedereen een paar dagen om een blik op de weegschaal te werpen.

De reservering voor volgend jaar ligt al vast.

Lucien

De wandelkalender alsook het fotoalbum van deze en de vorige wandelingen zijn, evenals de verslagen, terug te vinden op onze website www.okraleuvencentum.be

